

Vážené čtenářky a čtenáři,

v minulém čísle jsme psali o nařízení na obnovu přírody, které (stále) má ambici významně zlepšit způsob péče o přírodu v EU, a tím konečně pomoci zvrátit stále negativní trend jejího úbytku. Dne 12. července bylo nařízení poměrně těsnou většinou schváleno Evropským parlamentem. Schválení nařízení i průběh hlasování je dobrou i špatnou zprávou. Dobrou v tom, že jsou politici schopni podpořit i ambiciózní plán, který navrhuje zásadní změnu „business as usual“. Tou špatnou je, jak moc ve svém rozhodování stále podléhají lobbistickému vlivu sektorů, které mají na špatném stavu přírody zásadní vliv. A také populistické snaze nerozházet si to u voličů a velkých hráčů, v tomto případě z byznysu. Tam ale politici zaspali, protože kdyby firmy pozorně poslouchali, nařízení by podpořili jednoznačně. Firmy totiž vyjádřily přijetí nařízení významnou podporu (jejich společný dopis je k dispozici [zde](#)).

A pak je tu ještě jedna špatná zpráva: politici také logicky vyjadřují názory svých vlád, a některé z nich nařízení nepodporují. Jinými slovy se tyto státy nechtějí obnovy přírody z různých důvodů účastnit. A tím se dostáváme k tématu tohoto čísla – environmentální filantropii. Protože tam, kde svou roli neplní stát dobře, nastupují ostatní: drobní dárci z řad veřejnosti, movití jednotlivci, nevládní neziskové organizace i firmy. Ti všichni mohou být filantropy, tj. těmi, kteří dávají na státem (nedostatečně) zajišťované činnosti peníze. Nebo mohou takové aktivity sami provádět.

Environmentální filantropie sice není v našich podmínkách ničím novým, za státy na západ od nás v ní ale ještě pokulháváme. V poslední době se však rychle rozvíjí. O tom se můžete dočíst v tomto čísle – zejména z pohledu těch, kteří peníze od dárců používají v terénu. Filantropové si především plní vlastní sny. O lepší přírodě a krajině, o biodiverzitě. Ale také o tom, že to někdo bude dělat lépe než doposud, nebo jen jinak, efektivněji a rychleji. K tomu je silným nástrojem i vlastnictví, které již dávno není dominiem státu. Vznikají soukromá chráněná území, stávají se dobrým příkladem, a to i zpětně pro stát.

A tím se dostáváme zpět k nařízení o obnově přírody. Je důležité jej mít, a stát by měl být v jeho implementaci důsledný. Pokud nebude, máme vzrůstající naději v zapojení filantropů. Přeji Vám příjemné letní čtení.

Michael Hošek
člen redakční rady